

V měsíci březnu jsme se ve školce loučili se zimou a vítali jsme jaro. Na vycházkách jsme pozorovali první znaky probouzející se přírody a v závěru měsíce jsme slavili Velikonoce. Přišli za náma rodiče, se kterými jsme si společně vyzdobili velikonoční vajíčko, které jsme zapíchlí do květníku s vyrůstající trávou. Tu jsme si naseli pár dnů předem a pozorovali, jak roste.

Tatínek Víti nám přinesl ukázat narozená kuřátka, která jsme si mohli pohladit.

Nechyběla oslava svátku i narozenín.

Už víme, že se některým maminkám narodí jiné dítě, než jsme my. Proto jsme si na Světový den Downova syndromu všichni oblékli každou ponožku jinou. To byla legrace. Ani trochu nám to nevadilo, protože my máme rádi i děti, které jsou odlišné. Hrajeme si s nimi a jsou to naši kamarádi.